

[Sønderby]

rende landbrugsminister skulle være lidt mere nøgtern og kigge på de her ting.

Fru Anne Grete Holmsgård sagde, at det jo bliver status quo: vi lægger en afgift på, så lader landmændene være med at bruge så meget, og så vil summen af det, de bruger til handelsgødning, vel være den samme. Det vidner om meget lidt forstand på, hvad energien N bliver brugt til. Den bliver brugt til at få planterne til at gro. Hvis ikke de får nok, gror de ikke.

Normalt er afgifter med det radikale venstres tilslutning – bl.a. energiafgifter – fradragsberettigede. Her lægger man afgift på en energi, som kan få planterne til at gro, men den er ikke fradragsberettiget. Det er lidt paradoksalt.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Der er endnu to korte bemærkninger, så går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal nok lade være med at kaste mig ud i det store økologiske med energien og landbruget og alt det dér, blot sige, at jeg synes, det er interessant, at hr. Sønderby kan tage så let på finansieringen for 1987. Mig bekendt har vi stadig væk en mindretalsregering i dette land, og mig bekendt er der ikke etableret et flertal for enkelthederne i finansloven for 1987 på nuværende tidspunkt.

Jeg vil godt sige om miljøstøtteleven for industrien, at det jo er rigtigt, at der i sin tid blev tilført en del penge til industrien. Man må bare konstatere, at det var dengang vi havde den måske ikke så økonomisk bevidste socialdemokratiske regering. Nu er det jo en helt anderledes regering, vi har. Da mener jeg at princippet var, at man lavede nogle lovforslag, hvor man ikke var klar over, hvordan de skulle finansieres.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Så vidt jeg husker, havde landbruget tilbud om at komme under den daværende miljølovgivning, da den blev indført, men ønskede det ikke. Det er et af de problemer, vi står med i dag.

Med hensyn til, at landbruget selv betaler de 2,5 mia kr., som hr. Sønderby siger, er sagen vel den, at det er der meget få landmænd der gør, nemlig de, der har husdyrbrugene, de, der har det store arbejde, de, der knokler allermest. De landmænd, der har planteproduktion og har det langt nemmere arbejdsmæssigt, er ikke med til at betale det, men de har en stor fordel af, at der er nogle husdyrbrugere, der kan købe deres korn og andre ting, så de kan få forædlet deres varer og derigennem være med til at oppebære en højere pris for hele erhvervet.

Jeg ved godt, at dette forslag betyder, at vi flytter lidt fra nogle planteavlere til nogle husdyrbrugere, men det synes jeg faktisk er i orden.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg har læst forslaget og dets bemærkninger, og jeg må sige, at jeg er meget enig i de intentioner, der gives udtryk for, nemlig at man skal reducere forureningen af grundvandet. Jeg er også enig i, at landbruget må tilskyndes til så vidt muligt at anvende gødningstyper, der forurener så lidt som muligt. Det er også ting, man kan læse ud af bemærkningerne. Der tales også om betydningen af forskning og forsøg til fremme af miljøvenlige dyrkningsmetoder samt oplysning og information om resultaterne. Alt dette siges også i forslaget. Det er principper, som jeg fuldt ud kan tilslutte mig.

Når jeg så ser lidt nærmere på forslagets metode, må jeg spørge: er det så det mest hensigtsmæssige, der er lagt frem her? Og dér begynder der at opstå tvivl hos mig. Er det sådan, at man virkelig har dokumenteret, at det vil være til gavn for miljøet med en sådan afgift? Jeg synes ikke, jeg har kunnet se denne dokumentation i de bemærkninger, man er kommet med.

Jeg må også gøre opmærksom på – der er andre, der har været inde på det – godt landmandskab og det økonomisk maksimale. Jeg tror, at landmænd er klar over, at det ikke er sådan, at jo mere kunstgødning eller handelsgødning man benytter, jo større bliver udbyttet; nej, der er en grænse. Jeg må tilføje, at det jo ikke er sådan, at handelsgødning i dag er gratis. Der skal så sandelig betales for den.